

Publicatie colleges

**Leiden
universiteit**

februari 2010

Inleiding

De Pendrecht Universiteit is een uniek concept, waarbij professionals de studenten zijn en bewoners de professoren. De bewoners zijn gespecialiseerd in de dingen die voor hen belangrijk zijn en die zich afspelen in hun eigen straat, buurt of wijk. Bij de Pendrecht Universiteit leren zowel de bewoners als de professionals, omdat ze samen op zoek gaan naar een oplossing.

In februari stond de Pendrecht Universiteit als project centraal in de campagne *Pendrecht is goed bezig!* De aandacht werd hier mee gevestigd op Bien Hofman, de drijvende kracht achter het concept. Maar aandacht was er ook voor de vele betrokken bewoners die de moeite namen hun stem te laten horen tijdens een van de colleges.

De colleges van de Pendrecht Universiteit in februari waren dan ook bedoeld om bewoners kennis te laten maken met de sociocratische kringorganisatiemethode. Met als voornaamste doel de methode meer de wijk in te brengen. Pieter van der Meché van het Sociocratisch Centrum had de leiding over alle colleges.

Bewoners maakten in het verleden al eerder kennis met de sociocratische kringorganisatiemethode. Dit keer werd de methode echter ook toegepast op onderwerpen die voor hen zelf van belang zijn, dingen die in hun eigen straat, buurt of wijk spelen. De besluitvorming in Pendrecht moet hiermee worden georganiseerd, zodat bewoners en professionals een overlegorganisatie krijgen en de wijk gaan besturen. De methode gaat er vanuit dat iedereen die woont of werkt in Pendrecht, een plek heeft om met elkaar tot afstemming te komen.

Er zijn drie kringen: op straat-, buurt- en wijkniveau. In elke kring zitten vertegenwoordigers van de straat/buurt/wijk en van de ondersteuners (professionals). Beiden sturen afgevaardigden naar het college. Zo treffen bewoners en professionals elkaar om samen het wonen en samenleven te organiseren.

De spelregels tijdens de colleges waren als volgt:

1. Consentbeginsel: besluiten worden genomen als ieder zijn consent geeft. Dat betekent dat je het ergens voldoende mee eens bent en geen overwegende beargumenteerde bezwaren hebt. Alle andere vormen van besluitvorming blijven mogelijk; je kunt bijvoorbeeld samen besluiten om het op democratische wijze te doen.
2. Kring: het gaat om de domeinen in de buurt.
3. Dubbele koppeling: de niveaus (straat, buurt, wijk) zijn gekoppeld.
4. Sociocratische verkiezing: tijdens elk college per buurt werden twee vertegenwoordigers gekozen die namens die buurt aanwezig waren bij de laatste college, waar de wijkkring plaatsvond.

Pendrecht Universiteit college Herkingenbuurt:

“Hoe krijgen we meer samenhang en samenwerking tussen huurders en kopers in de buurt?”

D.d. maandag 1 februari 2010, recreatieruimte Ostreaflat

Aanwezig: ca. 14 bewoners en 6 professionals

Waarom dit onderwerp in de Herkingenbuurt?

Bewoners van de nieuwbouwwoningen klagen over overlast van de flats aan de Oldegaarde. Bij de kopers is een aantal jaren geleden de indruk gewekt dat deze gesloopt zouden worden, iets wat op tekeningen te zien zou zijn. Dit was voor hen destijds een belangrijk argument om een nieuwbouwwoning aan te schaffen, het slopen van de flats zou volgens hen immers de buurt ten goede komen.

Als we kijken naar de feiten gebeurt er inderdaad veel in de Oldegaarde-flats. Er is niet voor niets cameratoezicht geïnstalleerd. Toch wonen er veel mensen die betrokken zijn met de wijk. Hun vertrek zou zonde zijn. Meer samenhang tussen de huurders en kopers in de buurt zou kunnen leiden tot oplossingen. In het verleden zijn daartoe, vanuit het project Mensen maken de stad, al eens acties ondernomen om dit te bereiken. Nu hebben mensen opnieuw behoefte aan een gesprek.

Situatiebeschrijvingen van de Herkingenbuurt

Zuiderparkflat

In de Zuiderparkflat vind je een sfeer die vergelijkbaar is met de jaren 50/60. Mensen zorgen voor elkaar. Er is een bewonerscommissie en het vijftigjarig bestaan van de flat is dan ook met elkaar gevierd. Als er iemand ziek is, is er altijd wel iemand die dat weet. Bij vergaderingen worden de overledenen herdacht en nieuwe bewoners welkom geheten. Toch zit er ook een andere kant aan. De bewoners lijken erg op zichzelf. Voor de brunch die regelmatig wordt georganiseerd zijn al regelmatig huurders en de kopers van de overkant uitgenodigd, maar niemand kwam. De bewoners van de Zuiderparkflat hebben daar ook geen behoefte aan, het is goed zoals het is. Het zijn allemaal ouderen die hun handen al vol hebben om het goed te houden in de flat.

Holland Amerika Lijn-flat

In de Holland Amerika Lijn-flat is ooit één keer contact geweest met een Opzoomergroep. Een reden voor de weinige samenhang kan zijn dat de vrijgekomen woningen worden verkocht.

Ostreaflat

In de Ostreaflat is een groep actieve bewoners die wat organiseren. De bewoners praten met elkaar, maar het blijft beperkt tot deze flat. Er is niet veel bemoeienis met daarbuiten. Bewoners vinden het belangrijk om het in hun directe omgeving leefbaar en prettig te houden.

Nieuw Herkingen

In Nieuw Herkingen staan 177 nieuwbouwwoningen. Sommige bewoners doen wat activiteiten met elkaar. In de Stellendamstraat is een Opzoomergroep, die regelmatig activiteiten organiseert.

In de Melissantstraat woont een actieve bewoonster die graag door haar buren wordt gezien. Ze is een trekker in de straat en weet mensen mee te krijgen.

Hoe krijg je meer samenhang en samenwerking tussen de huurders en kopers?

Meer samenhang tussen huurders en kopers kan oplossingen bieden voor de problemen die er nu zijn. Maar hoe creëer je dat dan? In de zoektocht naar een oplossing die door iedereen kan worden gedragen, werd tijdens het college over de volgende dingen gesproken:

Laat één of twee bewoners per complex optreden als professoren van de Pendrecht Universiteit die door professionals benaderd kunnen worden. Begin in de Herkingenbuurt en breid het langzaam uit, om zo een systeem in de wijk te creëren. De besluiten die zo'n clubje neemt, kunnen worden gehandhaafd door de professionals die zelf aan tafel zitten. Zo zijn bewoners en professionals samen verantwoordelijk voor een buurt. De vertegenwoordigers kunnen samen met de professionals overleggen organiseren voor de achterban.

Er zijn al mensen die van alles organiseren, maar hoe verbind je deze vitale kernen, zodat ze elkaar kunnen versterken? En willen mensen dat wel, is daar interesse voor? En naar welk soort samenhang zoeken we eigenlijk? De vraag van bewoners was dan ook; waarom moeten groepen samenwerken?

Houd eens een enquête en vraag aan bewoners: waar wil je heen, vind je jouw straat of jouw buren belangrijk? Dan ontstaan doelstellingen waarmee je wat kunt. Niemand is verplicht om mee te doen. Als mensen niet actief willen zijn, mag dat. Je moet in het klein beginnen bij de mensen die wel actief zijn, vanzelf ontstaat dan een sneeuwbaleffect.

Het kan ook simpel, door gewoon de mensen aan te spreken die je nodig hebt. Gaat het om je huis, dan ga je naar Woonstad Rotterdam, gaat het om de klok, dan ga je naar de deelgemeente. Dit alles is zo in een boekje te vinden. Want al jaren wordt geprobeerd om per flat iets te regelen, maar er komt telkens niets uit. Soms denk je het geregeld te hebben en gaan mensen weer verhuizen.

De weg van de huurder naar de eigenaar wordt steeds moeilijker omdat de grote corporaties van nu niet meer de woningbouwverenigingen van vroeger zijn. Wel is vanuit de deelgemeente en het opbouwwerk een dagelijks fysiek beheeroverleg, die gaat over de buitenruimte. Bewoners hebben daarin een stem en naar aanleiding van een

wijkschouw wordt er actie ondernomen. Nieuwe bewoners moeten echter wel weten dat zo iets bestaat en waar zij zich kunnen aanmelden.

Er is geprobeerd de kopers bij activiteiten te betrekken, maar dat gaat moeizaam. Veel kopers komen van buiten de wijk en zijn minder betrokken bij hun buurt. Bovendien zijn het tweeverdieters die 's morgens vroeg de deur uitgaan en 's avonds binnen blijven. Er moet ook respect zijn voor mensen die niet mee willen doen. Niet iedereen heeft tijd om op reguliere basis feesten te organiseren. En hoeveel professionals zijn zelf actief in hun eigen woonomgeving?

Samenhang bereik je door gebruik te maken van verschillende methoden. Zoals het Opzoomeren, maar ook de Tuinactiedagen die regelmatig georganiseerd worden, of colleges van de Pendrecht Universiteit. Het gaat vaak om praktische zaken. Een feestje vieren is immers een manier om elkaar te ontmoeten, zo komen gesprekken op gang. De samenhang kan zo worden opgeschaald. Dat kan georganiseerd worden door professionals, dat gebeurt al, maar ook door de bewoners zelf, iets wat ook al gebeurt al. Er zijn al professionals die samen met bewoners verbindingen leggen. Met bijvoorbeeld een tuinenactie creëer je ook samenhang, al is het misschien niet altijd zichtbaar.

Mensen moeten zich wel meer bewust worden van hun

omgeving en niet alleen naar hun eigen heg of voordeur kijken, maar ook kijken naar wat in ieders belang is. Flatliefde is goed, maar je moet ook verder willen en proberen te kijken.

Onderwerpen moeten worden aangedragen door de professionals, omdat je anders met allerlei kleinere problemen bezig bent, zoals een plantje op de hoek. Kleine irritaties moeten echter wel acuut worden opgelost.

Conclusies

- Er wordt al veel gedaan, maar de verbindingen kunnen beter. De vitale kernen zijn in kaart gebracht en bewoners en professionals moeten nu samen kijken hoe de verbinding ertussen verbeterd kan worden. De aanwezigen geven daaraan consent.
- Spreek als bewoner de organisaties aan die je nodig hebt, bijvoorbeeld deelgemeente en corporatie.
- Probeer als bewoner verder te kijken dan de eigen voordeur. Wat is in ieders belang?

Vertegenwoordigers

Aan het eind van elk college per buurt worden twee vertegenwoordigers gekozen die deelnemen aan het slotcollege. In de Herkingenbuurt zijn (met consent door de aanwezige bewoners) gekozen:

Mimount Hamouchi (Herkingenstraat) en Jan de Bruijn (Ostreaflat)

Pendrecht Universiteit college Ossenissebuurt:

"Hoe maken we van de Ossenissebuurt de mooiste buurt van Pendrecht?"

D.d. maandag 15 februari 2010, Valckensteyn

Aanwezig: ca. 20 bewoners en 10 professionalsa

Waarom dit onderwerp in de Ossenissebuurt?

Er is achterstand in het onderhoud van de koopwoningen ten zuiden van de Ossenisseweg. Ook is er onduidelijkheid over het onderhoud van de gemeenschappelijke tuinen. Verbeteren lukt niet, want individuele kopers hebben te maken met leden van een Vereniging van Eigenaars (VvE) met geldgebrek. Sommige VvE's zijn zelfs slapend. Hoe komt het onderhoud van de woningen weer op orde? En wat hebben de eigenaren daarvoor nodig? Wat moet er gebeuren om het onderhoud van de gemeenschappelijke tuinen weer goed te regelen? Wie komt met antwoorden? En, hoe kan voorkomen worden dat dit 'oude' gedeelte van de wijk in het slop raakt wanneer de nieuwbouw klaar is? Dit gedeelte van Pendrecht verdient aandacht.

Situatieschets van de Ossenissebuurt

Gemeenschappelijke tuinen

De gemeenschappelijke tuinen staan er niet netjes bij. Elke tuin ziet er anders uit en wordt op een andere manier onderhouden. Hier moet snel uitsluitsel over komen.

VvE's

Er is veel achterstallig onderhoud aan de woningen en het verloop onder bewoners is groot. Alle woningen zien er anders uit en het is niet netjes.

Verkeer en buitenruimte

Als gevolg van de nieuwbouw vindt er qua straten en doorgang een grote ommekeer plaats. Daarbij worden veel speelplekken en grasveldjes gebruikt als hondenuitlaatplaats.

Sliedrechtflat

De Sliedrechtflat kent veel leegstand in het gedeelte voor vrije vestiging (het andere deel is 55plus). Bewoners vinden de communicatie slecht van de woningcorporatie naar de bewoners toe. Professionals zijn hier echter al mee bezig en bewoners ontvangen binnenkort een brief.

Hoe maken we van de Ossenissebuurt de mooiste buurt van Pendrecht?

De Ossenissebuurt verdient aandacht en moet een van de mooiste buurten van Pendrecht worden en blijven. Maar hoe doe je dat? In de zoektocht naar een oplossing die door iedereen kan worden gedragen, werd tijdens het college over de volgende dingen gesproken:

De gemeenschappelijke tuinen moeten worden aangepakt. Onduidelijk is hoe het beleid voor de tuinen eruitziet; elke tuin ziet er anders uit en wordt op een andere manier onderhouden. Professionals geven

aan hiermee bezig te zijn en binnenkort uitsluitsel te hebben. Bewoners vinden dat alle gemeenschappelijke tuinen moeten onder één beheerde moeten vallen. Zij vinden dat je alleen op die manier kunt komen tot overeenstemming, één beleid en één aanspreekpunt. Het idee wordt geopperd om het tuinontwerp, dat je bij een nieuwbouwwoning krijgt, uit te breiden naar de andere eigenaren. Nu worden sommige tuinen namelijk gebruikt als fietsenstalling. Helaas is dit geen oplossing, omdat bewoners vrij zijn om met hun tuin te doen wat ze willen.

De VvE's moeten worden aangepakt op het onderhoud aan de buitenkant. Er is veel achterstallig onderhoud. Het verloop onder de bewoners is groot; gemiddeld woont men er twee à drie jaar. Veel bewoners voelen zich waarschijnlijk niet verantwoordelijk voor het onderhoud, hebben geen interesse of geen geld. Ook zijn er eigenaren die hun woning verhuren. Bij de aankoop zouden bewoners al moeten worden geïnformeerd over wat een VvE inhoudt.

Verenigingen van Eigenaars functioneren ook op andere punten slecht. Beheerders komen afspraken niet na en vergaderingen worden soms gehouden op tijdstippen dat bewoners aan het werk zijn. De VvE's moeten worden geactiveerd, ook voor hen wordt het plan opgevat om een parapluheerde aan te wijzen, waaronder dan alle VvE's in de buurt vallen. Dan heb je één beheerde en één aanspreekpunt en kun je in één keer afspraken maken voor alles. Kan een woningcorporatie als beheerde functioneren?

Voor de eengezinswoningen moeten ook VvE's komen, vooral vanwege de aanpak van de buitenkant. Er komen steeds meer culturen wonen die wel hun best doen, maar toch ziet het er overall anders uit. Bewoners willen graag dat de buitenkant gemeenschappelijk wordt aangepakt omdat het er dan netter uitziet.

Er wordt gevreesd voor een contrast tussen de oud- en nieuwbouw, zoals in de Herkingenbuurt. Oud en nieuw moet meer bij elkaar getrokken worden om eenheid te creëren. Je moet niet duidelijk de scheidingslijnen zien. Als de gemeenschappelijke tuinen op een eenduidige manier worden aangepakt, krijg je ook meer aansluiting bij de nieuwbouw. Ook de woningcorporatie kan een bijdrage leveren door te investeren in de omgeving van hun nieuwbouwwoningen.

Qua verkeer vindt als gevolg van de nieuwbouw een grote ommekeer plaats, want de nieuwe straten draaien een kwartslag ten opzichte van nu. Voor wat betreft de buitenruimte moeten er meer speelgelegenheden komen

voor kinderen en moeten grasveldjes niet meer worden gebruikt als hondenuitlaatplaats.

Conclusies

Bewoners vinden dat er aandacht moet zijn voor de omliggende woningen en niet alleen voor de 'Tuin op het Zuiden'. De omliggende woningen zijn van particulieren die de woningen soms slecht onderhouden. Oorzaak voor het matige onderhoud zijn o.a. de Verenigingen van Eigenaars die niet functioneren.

Ook de onduidelijkheid over het beheer van de binnentuinen maakt dat deze zeer wisselend van kwaliteit zijn. Tijdens de bijeenkomst werd niet duidelijk wie zich nu verantwoordelijk voelt voor de kwaliteit van het hele gebied.

Voorstel:

- Geef bewoners die een woning kopen betere voorlichting over VVE's

- Onderzoek de mogelijkheden tot een VvE voor eengezinswoningen, die er nu niet altijd even netjes uitzien
- Maak een totaalplan voor het hele gebied, zodat grens tussen Tuin op Zuiden en omliggend gebied niet te scherp is; daarbij moet afgesproken worden wie waar verantwoordelijk voor is of wordt.
- Organiseer een bijeenkomst over het beheer van de binnentuinen na de afronding van inventarisatie naar eigendom en beheer. De gebiedsmanager van de Zuidelijke Tuinsteden neemt het initiatief.

Vertegenwoordigers

Aan het eind van elk college per buurt worden twee vertegenwoordigers gekozen die deelnemen aan het slotcollege. In de Ossenissebuurt zijn (met consent door de aanwezige bewoners) gekozen:

Sylvia van Eijk en Ursela Goldbach

Pendrecht Universiteit college Tiengemetenbuurt:

"Hoe kunnen we de relatie tussen bewoners en Vestia/deelgemeente verbeteren?"

D.d. donderdag 18 februari 2010, Servicepunt Pendrecht

Aanwezig: ca. 30 bewoners en professionals

Waarom dit onderwerp in de Tiengemetenbuurt?

Wat leeft er onder de bewoners van de 425 woningen van Vestia? In de rest van de wijk wordt voornamelijk gesproken over Woonstad Rotterdam, die de meeste woningen bezit in de wijk. Maar hoe zit het met Vestia, de 'andere' woningcorporatie. En wat speelt er onder de huurders? Zijn er oplossingen te bedenken, kunnen we gezamenlijk tot een inzicht komen? Bewoners gaan het gesprek aan met vertegenwoordigers van Vestia, de politie en de deelgemeente Charlois.

Situatieschets van de Tiengemetenbuurt

De laatste jaren is de leef situatie in de buurt ontzettend achteruit gegaan. Oude bewoners vertrekken, andere bewoners komen voor hen in de plaats. De verhoudingen onderling zijn niet goed, in één van de flats wonen nog acht van de "oude" bewoners. Er vindt wisseling van bewoners plaats zonder dat de woningen in de woonkrant hebben gestaan. Verhuizingen gebeuren op vreemde tijdstippen zoals 's nachts. Zodra een woning leegkomt, vrezen de bestaande bewoners voor wat er nu weer zal komen wonen. Er hangen geen naambordjes meer, er hangen lappen of helemaal niets voor de ramen, vuil wordt van de balkons naar beneden gegooid, muziek wordt keihard gedraaid, de galerij wordt niet meer schoongemaakt. Het aanspreken van bewoners heeft geen zin; ze ontkennen, verstaan je niet of zeggen 'gewoon' zo te zijn. De nieuwe bewoners hebben andere leefgewoonten dan de bewoners die er al jarenlang wonen. Mensen die hier al hun hele leven wonen, vluchten voor de overlastgevers.

Op deze manier ontstaat er een probleem dat men probeert op te lossen. Het zou echter beter zijn het in de toekomst te voorkomen. Leer nieuwe bewoners wat wel en niet mag, hoe de regels zijn, of stel regels op. Leg de regels uit en breng een gedragsverandering op gang.

Er is weinig controle op de flats. Er wordt melding gemaakt van onderverhuur, maar er lijkt niets mee te worden gedaan. Bewoners hebben wel eens gevraagd aan de woningcorporatie of de flats geen 55+-label kunnen krijgen.

De "witte" Nederlanders zijn meer van het vergaderen, de meeste andere culturen doen dat tijdens een activiteit op straat. Speel daarop in.

Hoe kunnen we de relatie tussen bewoners en Vestia/deelgemeente verbeteren?

De bewoners van de Vestia woningen in de Tiengemetenbuurt voelen zich niet gehoord. Zij willen dat Vestia beter op hun bezit van 450 woningen in Pendrecht let. Maar hoe? In de zoektocht naar een

oplossing die door iedereen kan worden gedragen, werd tijdens het college over de volgende dingen gesproken:

Vestia is voorstander van gelijke kansen voor iedereen. Daarom labelen zij geen flats meer als 55+, omdat deze groep toch al een grote kans maakt op een woning. Jonge mensen hebben ook recht op een woning.

Vestia probeert in te spelen op de leefbaarheid in de buurt, door toezicht te houden en bewoners aan te spreken. Er zijn buurtconciërges. Voor binnenterreinen zijn er contracten met een hovenier. Wel merkt de corporatie op dat de samenleving verandert; er zijn steeds meer klachten over de gordijnen en vuile galerijen. Invloed op de instroom van nieuwe bewoners hebben ze niet, omdat alles via de woonkrant wordt verhuurd. Met nieuwe bewoners worden gesprekken gevoerd en wordt gekeken of er sprake is van een huurachterstand. In het gesprek wordt duidelijk gemaakt wat de leefregels zijn. Daarna worden bewoners vrij gelaten, weliswaar totdat er klachten komen. Nieuwe bewoners krijgen een informatiemap mee. Niet iedereen spreekt even goed Nederlands, maar dat is toch de voertaal. Van een map in verschillende talen is Vestia geen voorstander.

Interventieteams bezoeken verdachte adressen. Met meldingen wordt dus absoluut iets gedaan. Dat wordt niet altijd aan de melder verteld, in verband met privacy. De bewoners zeggen tijdens deze avond echter al blij te zijn als ze terug horen dat er actie op hun klacht wordt ondernomen (terugbelprincipe). De politie geeft aan: "als we niets horen, gaat het goed. We doen zeker wat aan meldingen, maar laat thuis komen is niet per definitie overlast. Daar kunnen wij niets aan doen."

Vestia onderzoekt of er iets aan het schoonmaken van de galerijen gedaan kan worden, en het buuroverleg zal worden uitgebreid en gebruikt om te meten.

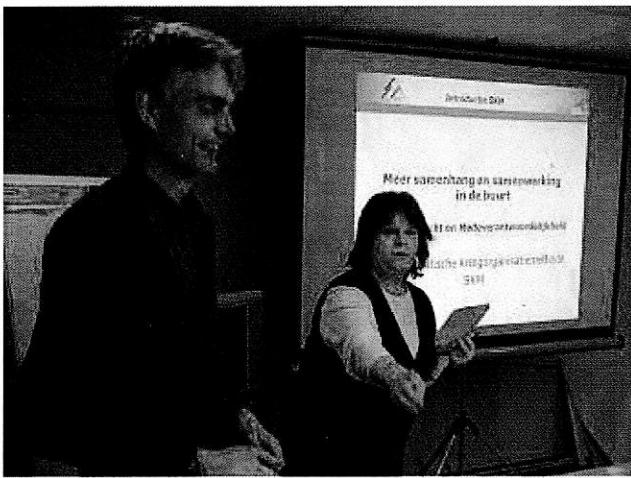
Conclusies

- Het terugbelprincipe zal gehanteerd worden. Bewoners van Vestia krijgen sneller te horen of een klacht in behandeling wordt genomen.
- Er zal bekijken worden of er iets aan het schoonmaken van de galerijen kan worden gedaan.

Vertegenwoordigers

Aan het eind van elk college per buurt worden twee vertegenwoordigers gekozen die deelnemen aan het slotcollege. In de Tiengemetenbuurt zijn (met consent door de aanwezige bewoners) gekozen:

Sjaan en mw. Van der Ploeg

Pieter van der Meché van het Sociocratisch Centrum Nederland leidde het college. Hij gebruikt daarbij de door dat centrum ontwikkelde consentmethode.

Aan tafel zaten 11 professoren, bewoners uit de Vestlabuurt of Pendrecht 4 zoals dat vroeger genoemd werd. Eén van hen was Cemil Tanir. Hij kwam met zijn vader mee. Cemil weet hoe er gewerkt wordt op de Pendrecht Universiteit. Hij komt namelijk regelmatig vragen of hij kan komen helpen. Op deze avond maakte hij een aantal foto's van het college. En hij zou ook een stukje zetten op de website pagina Ook MIJN wijk.

Ook Ella ter Kuile, lid van de Raad van Advies van de Pendrecht Universiteit en bestuurslid van het Sociocratisch Centrum Nederland zat aan tafel.

Marleen de Jong, tekstschrijver en ook lid van de Raad van Advies van de Pendrecht Universiteit kwam ook kijken hoe zo'n college verloopt.

De studenten waren Hogo 't Hart en Tineke Schipper van Vestia, maar ook Han Adema de buurtagent, Ilona Otter, Katja Horeman, Joyce van de Sluis en Luz Kromhout van de deelgemeente Charlois, Carina Klamer kandidaat voor de nieuwe deelraad en Nico Ros en een stagiaire van Woonstad Rotterdam.

Een aantal mensen vulden de publieke tribune, waaronder nachtburgemeester van Pendrecht, Harry Kock, buurtregisseur, Harry de Boer, campagneleider Pendrecht is Goed Bezig, Joop Stobbe en onderzoeker Lieneke Riemens.

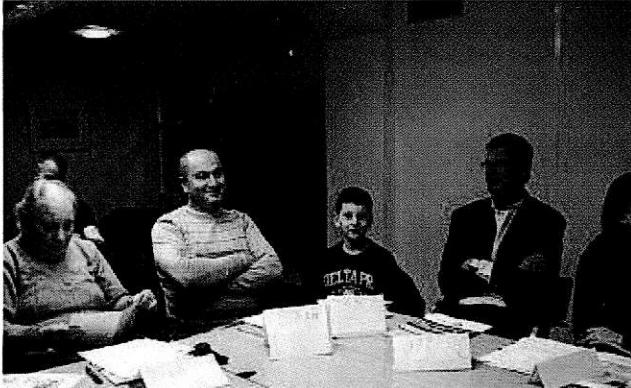

Bien Hofman, projectleider van de Pendrecht Universiteit en held van Pendrecht is Goed Bezig in de maand februari 2010, leidde het onderwerp in. De huurders van Woonstad Rotterdam zijn veel talrijker in de wijk en staan vaak meer in de aandacht. In de rest van Pendrecht is nauwelijks bekend wat er onder de bewoners van de bijna 400 woningen van Vestialeeft.

Kunnen we gezamenlijk tot dat inzicht komen?

Bewoners gingen het gesprek aan met vertegenwoordigers van Vestia, de politie en deelgemeente Charlois.

Het college was er ook om bewoners te laten kennismaken met de sociocratische kringorganisatiemethode. Bij de Pendrecht Universiteit leren zowel de bewoners als de professionals. Het idee is

om die methode meer en meer de wijk in te brengen. Dat schept garanties dat iedereen ook echt meetelt. Niet alleen de mensen met de grootste mond, maar argumenten tellen.

De besluitvorming in Pendrecht moet worden georganiseerd, zodat bewoners en professionals een overlegorganisatie krijgen en de wijk gaan besturen.

De methode gaat ervan uit dat iedereen die woont of werkt in Pendrecht, een plek heeft om met elkaar tot afstemming te komen.

Er zijn drie kringen: op straat-, buurt- en wijkniveau. In elke kring zitten vertegenwoordigers van de straat/buurt/wijk en van de ondersteuners (professionals).

Beiden sturen afgevaardigden naar het college. Zo treffen bewoners en professionals elkaar om samen het wonen en samenleven te organiseren.

De spelregels zijn als volgt:

1. Besluiten worden genomen volgens het consentbeginsel. Dus met ieder's consent. Wat zoveel wil zeggen als geen beargumenteerd bezwaar hebben.
2. Men gaat uit van een kring. In dit geval een deel van de buurt, die door een vertegenwoordiger gekoppeld is aan de buurt.
3. Dubbele koppeling, want de vertegenwoordiger zorgt ook voor terugkoppeling naar dat deel van de buurt.
4. En vervolgens wordt de buurt weer doorgekoppeld naar de wijk.

Er kwamen mooie verhalen van de 11 bewoners van de Vestia-woningen. In de loop van de jaren is er veel veranderd. Er heerste vroeger een streng regime en nu ziet men dat galerijen er minder schoon uitzien. En dat er bewoners komen, die het niet zo nauw nemen met de afspraken. Soms hangen er lappen voor de ramen. En er zijn er ook die er geen rekening mee houden dat de buren weleens op bed kunnen liggen en hun nachtrust nodig hebben.

Arno van der Laan hield op een bord bij wat er naar voren gebracht werd. Hugo 't Hart, Tineke Schipper en ook de buurtagent reageerden met begrip op de bewoners.

Aan het eind van het college volgde een verkiezing met de sociocratische verkiezingprocedure. Dat leverde ieder college twee mensen op die deelnemen aan de wijkkring op 25 februari waar de vertegenwoordigers in een slotcollege praten over een wijkonderwerp.

Ino Braam en Sjaan van der Ploeg werden aan het einde van de bijeenkomst sociocratisch verkozen om de buurt op de slotavond de vertegenwoordigen.

Bij het eindrondje en terugblijken zeiden bijna alle deelnemers zeer tevreden te zijn over de manier van gesprekvoeren.

Een paar andere bewoners moeten het eerst zien en gaan dan geloven.

Alle professionals waren vol lof over wat en de manier waarop er gesproken is gedurende het college.

Wat zal dat wijkcollege op leveren?

Pendrecht Universiteit college Zierikzeebuurt:

“Bruinissestraat: hotspot of niet?”

D.d. maandag 8 februari 2010, Schouwenflat

Aanwezig: ca. 15 bewoners en professionals

Waarom dit onderwerp in de Zierikzeebuurt?

Anderhalf jaar geleden maakte stadsmarinier Michiel van der Pols een analyse waarbij de Bruinissestraat meteen opviel: er waren veel meldingen van overlast en redelijk veel inbraken in een relatief kleine straat. Het is ook een straat waar veel mensen begeleid wonen. Is daartussen een relatie en zo ja, wat is daaraan te doen? Inmiddels is door de verschillende diensten extra ingezet en is het aantal meldingen afgangen. Er zijn beheerafspraken gemaakt en er is een gesprek geweest met de stichting van het begeleid wonen. Er is verlichting in de straat aangebracht, daar zijn de bewoners zeer tevreden over. Het interventieteam is op bezoek geweest en er zijn camera's geplaatst.

Situatiebeschrijving van de Zierikzeebuurt

Bruinissestraat

In de Zierikzeebuurt valt de Bruinissestraat op om het grote aantal meldingen van overlast en inbraken in een kleine straat. De cijfers zijn, in absolutie aantallen van meldingen, als volgt:

Soort melding	2008	2009
Burengerucht	32	23
Overlast op straat	10	4
Mishandeling	5	1
Zedenmisdrijf	2	1
Kelderinbraak	7	0
Woninginbraak	3	? (afname)

Ellemeethof

Ook het Ellemeethof valt op. Moet dat niet de hotspot zijn? Veel bewoners hier voelen zich onveilig en zien de situatie verergeren. Mensen die begeleid wonen doen de deur open als iemand met een smoes aanbelt. De daders pikken hen eruit. Nu bewoners zijn ingelicht gaan daders gewoon een deur verder. De nieuwbouwwoningen van De Eilanden zouden verkocht zijn met de mededeling dat de Ellemeethof gesloopt wordt, daar is echter geen sprake van. Wel vertrekken de goede bewoners en blijven de overlastgevers over. De politie moet regelmatig komen en jongetjes van tien, elf jaar lopen 's nachts nog over straat. Ook durven bewoners elkaar niet meer op dingen te wijzen. En ook bij politie voelen zij zich niet gehoord, die komt vaak niet eens meer. Men is bang dat er wraak genomen wordt. Er zou meer sociale controle moeten zijn, maar het is onduidelijk wat daarin de mogelijkheden zijn. Sommige bewoners zeggen zelfs niet naar het college te durven komen. Sommigen willen alleen samen met iemand anders naar buiten om de boodschappen te doen. In de Oldegaarde-flats is al veel ondernomen maar de indruk is dat het niet geholpen heeft. Op veel activiteiten komen alleen de kinderen af, niet de ouders, zelfs niet als die nadrukkelijk worden uitgenodigd.

Het is erg moeilijk om contact te krijgen met de ouders.

Kerkwervesingel

Op de Kerkwervesingel was vroeger ook veel overlast. Er woonden in de trappenhuisen zoveel mensen bijeen die niet bij elkaar pasten en met een andere levensstijl dat het onhoudbaar werd. Gekeken moet worden naar een evenwicht zodat niet één groep de overhand krijgt.

“Bruinissestraat: hotspot of niet?”

Is de Bruinissestraat een hotspot of is deze titel onterecht? En als het al zo is, hoe los je dat dan op? Professionals vinden het interessant om nu eens te horen hoe de bewoners de uitspraak hotspot beleven in plaats van zich over cijfermatig materiaal te buigen. In de zoektocht naar antwoorden, werd tijdens het college over de volgende dingen gesproken:

Een bewoonster uit de Bruinissestraat vertelt het naar haar zin te hebben. Een tijdje terug waren er wel een paar inbraken, ook bij haar bovenbuurvrouw, maar dat beïnvloedt haar positieve beeld niet. Als ze een keer last heeft van haar buren, lost ze het samen op en komt het altijd goed. Ze heeft nooit de politie hoeven bellen. Ze was zelfs boos dat ze voor dit college werd uitgenodigd, want ze vindt haar straat geen hotspot. Ze vertelt dat soms geprobeerd wordt binnen te komen door mensen die zich voordoen als verkoper. Als iemand de buitendeur opent, kan de persoon meteen alle galerijen op.

In plaats van de woningen moet ook de houding van de mensen worden veranderd. Als de woningen verhuurd worden, leg dan de nieuwe bewoner de regels uit en geef ze mee. Met alleen praten lossen de problemen niet op. Als er regels gesteld worden zul je ook moeten laten zien dat er gekeken wordt of ze nageleefd worden.

Bewoners pleiten ervoor dat er meer met elkaar wordt gesproken. Ook vinden zij dat de woningcorporatie een selectie moet maken wie er in de woning komt. Helaas is dat onmogelijk en tegen de wet. Alle mensen hebben recht om te wonen en kunnen reageren op woningen die in de woonkrant staan. Waar ligt de grens, de flats zijn zó gehorig dat het bijna onmogelijk is om elkaar niet te horen. Als er over hotspot gesproken wordt geven de bewoners aan de Ellemeethof als hotspot te ervaren.

In de Zierikzeebuurt wonen veel uitkeringsgerechtigden met multi-problematiek. Er zijn veel problemen achter de voordeur. Vanuit de gemeente is men bezig met een groot project voor uitkeringsgerechtigden. Alle gegevens worden naast elkaar gelegd en gekeken wordt hoe ze effectief kunnen worden geholpen.

In de Ellemeethof is, net als in de Herkingenbuurt, gewerkt met het project Mensen maken de Stad. Een goed middel, omdat je dan te weten komt wie er wonen en welke problemen zij hebben, ook omdat heel veel mensen blij zijn met de aandacht die er voor ze is. Helaas is het project te vroeg gestopt. Het is vaak een kwestie van een lange adem hebben. Het is belangrijk dat er vertrouwen is in de persoon die aan de deur komt en het valt en staat met het kiezen van de juiste persoon die het project uitvoert.

In de Bruinissestraat en Schuddebeursstraat zijn minder woningen toegewezen aan mensen met problemen. Ook zijn er diverse acties geweest in de Bruinissestraat, waardoor mensen terecht uit huis zijn gezet. De overlast in de Ellemeethof is bekend bij de woningcorporatie, die probeert erachter te komen wie welke problemen veroorzaakt en hoe dat is op te lossen. Er zijn echter geen namen en gegevens beschikbaar, dus dat is een lastige taak. Melden is belangrijk en moet meer gebeuren, zodat ook de corporatie een dossier kan aanleggen. Zonder dossier zijn er geen juridische mogelijkheden.

Hoe meer signalen, des te eerder de corporatie kan besluiten actie te ondernemen. Praat en meld als er overlast is; creëer een team om je heen zodat de diensten

gaan bewegen. De Ellemeethof gaat eenzelfde aanpak krijgen als de Bruinissestraat. Melding maken kan anoniem. Nadeel is dat de mensen om wie het gaat, vaak toch weten wie de melding heeft gedaan.

Er wordt steeds vaker gekozen om woningen te verkopen, omdat de verwachting is dat kopers anders omgaan met hun huis en omgeving en meer aandacht voor onderhoud hebben. Zo probeert de corporatie ook huurders daarin mee te krijgen.

Conclusies

- Bewoners moeten meldingen van overlast blijven doen, alleen zo wordt inzichtelijk welke straat of buurt moet worden aangepakt.
- Geef een vervolgcollege over de aanpak van de Ellemeethof, wat er al is gebeurd de afgelopen maanden, wat de stand van zaken nu is, wat er nog moet gebeuren en hoe snel dat gaat.

Vertegenwoordigers

Aan het eind van elk college per buurt worden twee vertegenwoordigers gekozen die deelnemen aan het slotcollege. In de Zierikzeebuurt zijn (met consent door de aanwezige bewoners) gekozen:

Sophia Semedo en Rineke de Graaf.